

Sogneraadene ind i saadanne Forhold, i alt Fald forsaavidt Kommunekasserne skulde bære Ansvar for, hvad Sogneraadene i saa Henseende gjorde. Derimod have vi tænkt os, at Staten ikke blot ved direkte Laan, ja maaske nærmest ikke ved direkte Laan, men snarere ved at paatage sig en begrændset Garanti for Prioritetsslaan til Husmænd fra en særlig Kreditforening eller fra anden Side for derved at overvinde den Utilbøielighed til at indlade sig paa saadanne mindre Laan, der ikke sjældent er tilstede, kunde gøre god Nytte. Vi have yderligere udtrykkelig udtalt, at vi hverken skriftlig eller mundtlig kunne gjennemdebattere dette Spørgsmaal, men at vi kun give Antydninger af, at mulig den helbigste Form vilde være den, at Staten ydede en vis begrændset Understøttelse og Garanti til Kreditforeninger, der virke i dette Niemed. Det skulde interessere mig at høre den ærede Indenrigsminister udtale sig om dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke længere dvæle derved, idet jo Summen som sagt er temmelig ubetydelig, og Ministeren baade meget vel kan undvære den og ogsaa bruge den, og Bevillingen af den binder Ingen i Fremtiden. Vi opfatte Sagen saaledes, at Forslagsstillerne i denne Bevillings Vedtagelse vilde se en Likkendegivelse fra Folkethingets Side af, at man kunde ønske Noget fat i Værk i denne Retning til en forbedret Dyrkning af Husmandsblodder. Dette Formaal, tro vi, har baade i og for sig og paa Grund af de Følger, det kan have for hele Arbejdermarkedet og Arbejderbefolkningen i vort Land, en meget væsentlig Betydning; men tilvisse have vi ikke været blinde for, at Laan til Husmænd eller overhovedet til Folk, som trænge til Penge, kunne virke som Sovepuder i Stedet for at blive en Opmuntring til Slid og Drift, og vor Opfattelse af det Gode ved denne Sag er derfor knyttet til den Betingelse, at der virkelig foreligger fra Laansøgerens Side en personlig Garanti ved Siden af den økonomiske for, at den Hjælp, der ydes, ogsaa vil blive anvendt i det Niemed, i hvilket man har ydet den. Under Nr. 31 foreligger et gammelt Spørgsmaal, som jeg ikke nærmere skal omtale. Det er kun forsaavidt forandret, som der før blev forlangt 500 Kroner, og nu bliver der forlangt 800 Kroner. Da man tidligere har negtet de 500 Kroner, er der vel neppe Anledning til nu at bevilge de 800 Kroner. Nr. 32 angaar i Birkeligheden et større Spørgsmaal, idet Indenrigsministeren har ønsket ansat Amtsbyrleger og dertil forlanger 17,500 Kroner. Udvalgets Flertal har ikke kunnet overbevise sig om Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning og vil derfor nødig under den Overveelse, man kunde skænke en saadan Sag ved Finantslovens Behandling, slaa denne Ordning fast. Jeg tror, at det er ikke mindre Flertallets end Mindretallets Overbevisning, at, hvad

denne Sag, der var paatænkt i Betænkningen, nemlig i Retning af at have Tilfyn med vor egen Kvægbestand og Tilfyn med det Kvæg, der føres ud af Landet, for at vi kunde bevare den Tillid i Ulandet, som vi med Hensyn til Kvægforsejdelserne have, og som kan gøres med Rimelighed og Billighed under hensigtsmæssige Former, det er man villig til at deltage med den ærede Minister i. Men Flertallet har ikke troet, at disse særegne Poster vilde være videre velstiftede til at gennemføre et saadant Niemed. Man skal derfor langtfra afvise Spørgsmaalets Overveelse, men i den Form, hvori det foreligger, stiller man Forslag om, at det gaar ud for Dieblisset. — Jeg har nu tilbage to Spørgsmaal angaaende Tilfud til teknisk Undervisning og Dørlige til Industriens Fremme. Der har været bevilget 38,000 Kroner paa Konto C. 1. til Industriens Fremme, og paa Konto C. 2. 10,000 Kroner til tekniske Skoler i Provindserne, der gave udvidet Undervisning. Af det førstnævnte Beløb, 38,000 Kroner, har 15,000 Kroner været anvendt til den tekniske Skole i Kjøbenhavn, 10,000 Kroner til almindelige tekniske Skoler i Provindserne og iøvrigt til Huslid og til Reiseunderstøttelser. Den sidste Konto er, som af mig nævnt, derpaa atter anvendt til tekniske Skoler i Provindserne, der gave en udvidet Undervisning. Saar er der stillet Forslag om at forhøje hver af disse tre forskellige Grene af Undervisningen, der har havt særlig Understøttelse, med 5,000 Kr. til hver, nemlig 5,000 Kr. til den tekniske Skole i Kjøbenhavn, 5,000 Kr. til de almindelige tekniske Skoler i Provindserne og 5,000 Kr. til udvidede Skoler i Provindserne. Idet Udvalget i det Hele taget er meget venligsinnet mod denne Undervisning og finder, at den har Krav paa al mulig billig og rimelig Understøttelse, har Mindretallet ment, at det ikke var fornødent eller hensigtsmæssigt for Liden at give den tekniske Skole i Kjøbenhavn et større Tilfud til Driften, end den nu i det sidste Par Aar har havt af 15,000 Kr. Det vil erindres, at denne Skole afløste navnlig det tekniske Institut og en Haandværker-skole for et Par Aar siden, og Tilfudet forhøiedes fra Statens Side fra tidligere 3—5,000 Kr. til 15,000 Kr. Nu erkjender Mindretallet, der har stillet Forslaget under Nr. 33, fuldt ud denne Skoles store Betydning og omfattende Virksomhed, men man mener, at dens hele Karakter i alt Fald er saa væsentlig kommunal, at Kjøbenhavns Kommune og maaske ogsaa tilbørlig Frederiksberg Kommune burde bidrage i det Mindste lige saa Meget til Skolens aarlige Drift som Staten. Nu faar den, saavidt jeg veed, 10,000 Kr. fra Kjøbenhavns Kommune og 15,000 Kr. fra Staten. Man ønsker 20,000 Kr. af Staten, beholdende de 10,000 Kr. fra Kommunen. Mindretallet mener, at det var naturligt, om man henviste Skolen til at faae de